RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.921 van 6 juni 1996
in de zaak A. 67.656/VII-13.686.

In zake : 1. de b.v.b.a. Recyclagebedrijf VAN ASSCHE, gevestigd te ZELE, Kamershoek 219,
2. Gilbert VAN ASSCHE, wonende te ZELE, Kamershoek 219

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomende partijen :

1. DESMET-KEPPENS, wonende te OUDENAARDE, Doornikse Heirweg 152-156,
2. Roger DE MAN en Peggy LAMBRECHT, wonende te ZELE, Kamershoek 68,
3. SAERENS-VAN GEERT, wonende te ZELE, Kamershoek 66.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat W. Dierickx op 16 februari 1996 namens de b.v.b.a. Recyclagebedrijf VAN ASSCHE en Gilbert VAN ASSCHE heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 december 1995 waarbij de beroepen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en van omwonenden tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Berlare van 12 september 1995 tot het verlenen aan de b.v.b.a. Van Assche van de milieuvergunning om aan het Schuitje aldaar een recyclagebedrijf voor afvalstoffen uit te baten, worden ingewilligd en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. DIERICKX, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Bestuurssecretaris I. CORRYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de echtparen Desmet-Keppens, De Man-Lambrecht en Saerens-Van Geert met verzoekschriften van respectievelijk 13, 15 en 19 maart 1996 hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat de "memorie van antwoord" die de verzoekende partijen naar aanleiding van die verzoekschriften hebben ingediend niet is voorzien door de procedureregeling en derhalve samen met de bijgevoegde stukken uit het debat wordt geweerd;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij opwerpt dat het verzoekschrift onontvankelijk is in hoofde van de tweede verzoeker, nu diens handelsactiviteiten zijn overgenomen door de eerste verzoekende partij en hij dus geen rechtstreeks en persoonlijk belang heeft bij zijn vordering;

Overwegende dat de aan het bestreden besluit ten grondslag liggende milieuvergunningsaanvraag is ingediend door de eerste verzoekende partij aan welke laatste alleen de gevraagde vergunning is geweigerd; dat de tweede verzoeker niet de hoedanigheid heeft om de schorsing van het weigeringsbesluit te vragen, nu hij niet de aanvrager van de vergunning is en deze laatste ook niet aan hem is geweigerd; dat de exceptie gegrond is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat in het eerste middel de schending wordt aangevoerd van de artikelen 2 en 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen alsmede van het koninklijk besluit van 7 november 1978 houdende de vaststelling van het gewestplan Dendermonde,

"doordat in de bestreden beslissing gesteld wordt dat de inrichting gelegen is deels in een woongebied met landelijk karakter, deels in een bosgebied met ecologisch belang,
terwijl de inrichting NIET gelegen is in een bosgebied met ecologisch belang;
dat immers het kadastraal perceel Sectie A N° 974 T2 wel gedeeltelijk gelegen is in beide zones (bosgebied en woongebied) doch de exploitatie slechts uitgeoefend wordt op dat gedeelte van het perceel dat gelegen is in het woongebied;
dat op 6 juni '89 een vergunning werd verleend voor het herbouwen van een papierloods;
dat de loods volledig ingeplant werd in de woonzone en niet in het bosgebied;
dat achter de loods een groenzone werd ingericht";

Overwegende dat in de nota de verwerende partij erop wijst dat in alle adviezen welke de bevoegde diensten en instanties, waaronder het bestuur Ruimtelijke Ordening van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met betrekking tot het beroep hebben uitgebracht, wordt vastgesteld dat de inrichting, meer bepaald de bedrijfsgebouwen, gedeeltelijk gelegen is in een bosgebied met ecologische waarde;

Overwegende dat de overheid die moet beschikken op een aanvraag tot milieuvergunning krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, ertoe gehouden is de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen, wat onder meer inhoudt dat zij de vergunning dient te weigeren indien de inrichting, of een gedeelte ervan, niet past

in de bindende voorzieningen van het plan; dat op dit stuk het bestreden besluit overweegt wat volgt :

> "Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Dendermonde' gelegen is deels in een woongebied met landelijk karakter, deels in een bosgebied met ecologisch belang, waarvoor art. 2 van de aanvullende voorschriften van het gewestplan van toepassing zijn; dat in bosgebieden met ecologisch belang alleen die werken mogen uitgevoerd worden die het specifiek milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden; dat het recycleren van papier en karton strijdig is met deze voorschriften; dat overeenkomstig art. 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 29/09/1993 afwijkingen van de voorschriften van de gewestplannen niet mogelijk zijn, indien de hernieuwing van de milieuvergunning, de exploitatie of verandering van exploitatie van de inrichting geheel of ten dele komt te liggen in een bosgebied met ecologische waarde";

dat het hieruit besluit "dat de inrichting planologisch (...) niet verenigbaar is met de omgeving";

Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat een inrichting als de hare onverenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift "bosgebied met ecologisch belang"; dat zij evenwel ontkent dat haar inrichting is gelegen in een dergelijk gebied; dat echter zowel in het advies van het bestuur Milieuvergunningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als in dat van respectievelijk het bestuur Ruimtelijke Ordening van hetzelfde ministerie, van OVAM, van de deskundige van de Provinciale milieuvergunningscommissie en van die commissie zelf wordt gesteld dat de inrichting ten dele ligt in een bosgebied met ecologisch belang; dat uit de door de verzoekende partij samen met het verzoekschrift tot schorsing overgelegde plannen niet blijkt dat de exploitatie uitsluitend plaats heeft in het woongebied en dat de inrichting of een gedeelte ervan, die meer omvat dan alleen voormelde loods, niet zou gelegen zijn in het bosgebied; dat de op 6 juni 1989 afgegeven bouwvergunning betreffende het herbouwen van een loods betrekking heeft op de kadastrale percelen 974i en 974h, terwijl

uit de uiteenzetting van de verzoekende partij moet worden afgeleid dat de inrichting gelegen is op het perceel 974 t2; dat het middel in deze stand van het geding ongegrond lijkt en dus niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel is geformuleerd als volgt :

"Afgeleid uit de schending van artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen,

doordat de bestreden beslissing stelt dat de inrichting planologisch en milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de omgeving,

terwijl de woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd;

dat de inrichting geen abnormale hinder voor de omwonenden voor gevolg heeft,

dat de omwonenden gelegen zijn langs de verbindingsbaan tussen Zele en Berlare,

dat deze baan enkele jaren terug vernieuwd werd en zeer druk verkeer kent,

dat de weinige door de inrichting bijkomende voertuigen geen verhoging van de bestaande verkeershinder voor gevolg heeft;

dat het perceel van verzoekster lager gelegen is dan de huizen aan de straatzijde,

dat de tuinen van de omwonenden afgesloten zijn met een stenen muur zodat zij de aktiviteiten uitgeoefend niet kunnen zien en dan ook geen visuele hinder hebben,

dat de persmachine geplaatst werd op rubberblokken waardoor een minimaal geluid zich ontwikkelt,

dat het aangevoerd papier onmiddelijk gesorteerd en in balen geperst wordt, welke op zeer regelmatige tijdstippen (wekelijks) afgevoerd worden naar de papierfabrieken,

dat deze verhandeling en korte stockage geen aanleiding geeft tot geur of stofhinder;

dat de werktijden beperkt blijven van 8 tot 17 u, slechts 5 dagen per week, zodat geen geluidshinder zich voordoet tijdens de vrije uren van de omwonenden,

dat de geperste balen korte tijd gestockeerd worden op een betonnen vloer zodat zich geen gevaar voor water- en bodemverontreiniging voordoet,

dat toevallige scheuren in de vloer onmiddellijk gedicht worden;

aangezien het bedrijf slechts 3 mensen tewerkstelt namelijk de zaakvoerder van verzoekster en 2 personeelsleden in dienstverband;
dat het bedrijf en de activiteit van zeer geringe omvang is zodat dit niet dient in een daartoe aangewezen gebied dient afgezonderd te worden";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de inrichting planologisch niet verenigbaar is met de omgeving wegens de ligging van een deel ervan in een bosgebied met ecologische waarde en dat deze onverenigbaarheid een voldoende reden is om de milieuvergunning te weigeren;

Overwegende dat uit de behandeling van het eerste middel is gebleken dat vooralsnog moet worden aangenomen dat de inrichting gedeeltelijk is gelegen in een bosgebied met ecologische waarde; dat dit motief volstaat om de weigeringsbeslissing te dragen; dat de kritiek op de overige weigeringsmotieven niet dienend is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de grondwet en van het gelijkheidsbeginsel,

"doordat de milieuvergunning aan verzoekster voor een recyclagebedrijf voor afvalstoffen op het perceel gelegen te Berlare, Eerste Afdeling, Sectie A, N° 974 T 2 geweigerd werd,
terwijl bij beslissing van 11 januari 1985 van de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen een exploitatievergunning voor behandeling van afvalstoffen werd verleend tot 29 mei 2009 op de naast liggend percelen gekend ten kadaster Berlare, Sectie A, N° 974 H2 en deel van 974 I2 en te Zele Sectie C, nr. 731C en dit aan BVBA BUERMS Leon;
dat de percelen van verzoekster en van de BVBA Buerms Leon een geheel vormen,
dat zij in dezelfde woonzone op het Gewestplan Dendermonde aangeduid zijn;
dat een vergunning voor dezelfde activiteit werd aangevraagd voor een bedrijf van dezelfde omvang,
dat echter aan de éne aanvrager de vergunning werd toegestaan doch aan de andere niet;

dat dit verschil in beslissing niet gesteund is op objectieve verschilpunten en derhalve getuigt van willekeur en schending van het gelijkheidsbeginsel";

Overwegende dat met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen concrete gegevens aandraagt welke aantonen dat de activiteiten van de b.v.b.a. Buerms vergelijkbaar zijn met de hare, en evenmin de juiste ligging van die inrichting preciseert; dat, mocht voor deze laatste een milieuvergunning zijn verleend in weerwil van eenzelfde planologische onverenigbaarheid, dit onwettig precedent voor de verzoekende partij geen geldig argument kan uitmaken om eveneens een vergunning te verkrijgen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het vierde middel is afgeleid uit de schending van het recht op verdediging,

"doordat in de bestreden beslissing de bouwvergunning voor deze inrichting en derhalve de bouwvergunning voor het herbouwen van een papierloods wordt geschorst en vervallen verklaard wordt,
terwijl tweede verzoeker op geen enkele wijze betrokken was in de administratieve procedure die aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing, tweede verzoeker niet gehoord noch opgeroepen om gehoord te worden, zodat niettegenstaande aan tweede verzoeker niet de gelegenheid gegeven werd zijn argumenten voor te brengen, toch in zijn afwezigheid beslist werd over zijn verworven bouwrechten, hetgeen een schending uitmaakt van het algemeen recht op verdediging;
aangezien op 6 juni '89 een vergunning tot het herbouwen van een papierloods werd verleend aan tweede verzoeker;
dat de grond en loods verhuurd wordt aan eerste verzoekster;
dat op het tijdstip van het verlenen van de bouwvergunning aan tweede verzoeker, deze beschikte over een exploitatievergunning;
dat de bouwvergunning van 6 juni 1989 definitief verworven is door tweede verzoeker en niet kan komen te vervallen door de weigering van een milieuvergunning aangevraagd door eerste verzoekster";

Overwegende dat de bouwvergunning voor het herbouwen van een papierloods door het college van burgemeester en schepenen van Berlare is afgegeven op 6 juni 1989; dat de regeling van artikel 5, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, luidens hetwelk de bouwvergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend en die bouwvergunning van rechtswege vervalt op de dag van de weigering van de milieuvergunning in laatste aanleg, niet geldt met betrekking tot een regelmatig verkregen bouwvergunning voor een gebouw waarin, zoals te dezen, een eertijds vergunde inrichting is gevestigd waarvoor, na afloop van die vergunning, een nieuwe milieuvergunning wordt geweigerd; dat hierboven is vastgesteld dat de milieuvergunning is gevraagd door de eerste verzoekende partij, niet door de tweede verzoeker, zodat deze niet moest worden gehoord in de beroepsprocedure; dat, voor het overige, de eerste verzoekende partij niet betwist dat zij door de Provinciale milieuvergunningscommissie is gehoord, hetgeen trouwens blijkt uit de overwegingen van het bestreden besluit en de notulen van die commissie; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek van de echtparen DESMET-KEPPENS, DE MAN-LAMBRECHT en SAERENS-VAN GEERT om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **J. VERMEIRE.**